

בס"ד, עש"ק, לסדר "צדק צדק תרדוף", שופטים, תשפ"ד

"עקבות בחול"

שרץ דורך בחוזק על גבי הקרקע ולכן גם אם הוא קל משקל – עקבותיו עמוקות – וראייתך אינה שווה כלום!

אחר חיפוש נמצא הפלאפון הגנוב בכיסיו של זה שהחוקר סבר שהוא החשוד ופסוק מפורש הוא: "אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שיה חיים שנים ושלם" (פשי משפטים) – אולם גם ראייה זו לא שכנעה את החשוד להודות.

החוקר הרהר, העקבות כנראה שלו, הגניבה בידו – אבל הוא אינו מודה, אבל 'אומדנא' שהוא הגנב – אולי נאלץ אותו להודות על ידי כפיה/הכאות? כפי שמבואר בגמ' שנהגו עם חשוד (ב"מ כד. וע"ע חכמת שלמה חו"מ שמ"ח, ויל"ע מה הדין אם טעו – ועיין דף על הדף שם)? אולם הוא חשש (והחוק לא היה לצידי...).

החוקר נטל את הפלאפון וחשב שאף אם לא יוכל לדעת מי הוא הגנב, סו"ס יזכה להשיב את הגניבה לבעליה (האם יש בכך מצוה?). הוא בדק וגילה שעד שהשוטרים הגיעו, הספיק הגנב לערוך קניות באמצעות הפלאפון וכמובן על חשבונו של בעל הפלאפון שמס' כרטיס האשראי שלו היה רשום וגלוי באתר הקניות. ועתה עלתה השאלה – מי מהם יתחייב בתשלום?

ל"חשוד" נמאס. הוא פנה לחוקר: אפשר לדעת מה מטריד אותך, אין כאן אף גנב, אני הוא בעל הפלאפון והוא הציג ת"ז שלו. קפצתי ורצתי מהבית במסגרת אימוני כושר...

מרדף. אדם נראה קופץ מחלון קומה שניה של הבית ורץ ובידו פלאפון. עקבות ברורים נראו בחול!

השוטרים רצו לבית בו נסתיימו העקבות, ומצאו בו שני אנשים שהכחישו כל קשר לאירוע הגניבה. אולם השוטרים בדקו את סוליות הנעלים של שניהם שהתאימה לסוג העקבות שבחול – אולם לשניהם היה אותו סוג נעל!

אחד השוטרים הציע לקיים את דברי הגמרא ביבמות מב. "ונבדקה בהילוכה", והבדיקה היא שאדם ששוקל יותר, פסיעותיו ניכרות בחול יותר מחבירו, וכיון ששני החשודים אחד מהם רזה והשני שמן – נוליד אותם בחול – ונשווה את שקיעת החול עתה לעקבות שמצאנו (ועי"ש בגמ' האם יש דרך להערים על בדיקה זו)¹.

אחד השוטרים גיחך: "ומי אמר לך שהם לא החליפו את נעליהם עד שהספקנו למוצאם כאן"? החוקר השיב, גם אם החליפו – אנו מחפשים את 'עומק' הפסיעות ונגלה אותם עכשיו!

החשודים הובלו על גבי החול, החוקר מדד – וגילה פסיעותיו של האחד תואמות את עקבו הגנב – והוא הטיח טענה זו בפניו של החשוד.

עתה היה תורו של החשוד לגחך: "כדי לקבוע מי הוא גנב – יש צורך בשני עדים כשרים, ואין לך אני עדים, ולגבי העקבות, נכון שאני "כבד משקל" ולכן העקבות לכאורה תואמות, אבל אדם

¹ עיין חשו"ק חמד שם באופן אחר.